

"Spreek Heer, ik luister"

Zondag 12 maart 2017

Begin van het gebed

Ik zoek een goede plaats en een goede houding om te bidden uit respect voor de ontmoeting met de Heer. Hij wacht op mij. Aan mij om ook zelf aanwezig te zijn. Daarom maak ik het stil in mij. Alles wat in mijn hoofd en mijn hart omgaat laat ik stilaan bezinken, om plaats te maken voor zijn woord. Ik bid dat zijn woord mij moge raken.

Bijbeltekst voor vandaag: Psalm 139, 1-12

Mijn God, Gij peilt mijn hart en Gij kent mij, Gij weet waar ik ga of sta, Gij doorziet mijn gedachten van verre, Gij hebt mijn reizen en rusten bepaald, en wat ik ook doe, Gij zijt ermee vertrouwd, ja, en er komt geen woord over mijn lippen, mijn God, of Gij hebt het al gehoord. Gij zijt voor mij en Gij zijt achter mij, Gij hebt uw hand op mij gelegd - wonder van wijsheid dat mij te boven gaat, onbereikbaar, ik kan er niet bij

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Iemand die mij helemaal kent, en aanvaardt, en zielsveel van mij houdt: wat zou dat voor mij betekenen?

Durf ik mij dankbaar en veilig aan die liefde toevertrouwen? Nu?

'Hij heeft zijn hand op mij gelegd': hoe? Wanneer? Laat ik zijn hand toe?

Voel ik weerstand? Angst? Wat wil ik nu tot God zeggen?

Einde van het gebed

Wanneer de vooropgestelde tijd voorbij is neem ik afscheid op een gepaste wijze - uit respect voor de gastheer, uit dankbaarheid voor zijn woord. Dit kan ik doen met een kruisteken, een buiging, een lied, een persoonlijk gebed.

Terugblik op het gebed

Na afloop blik ik even terug op het gebed, zo mogelijk schriftelijk. Wat heeft mijn hart geraakt? Waar voelde ik me aangetrokken? Wat ging moeilijk? Is er iets dat ik graag zou verdiepen, een zin of een vers dat ik wil onthouden? Wat betekent dit alles voor mijn concrete leven?